

dCIDOB 87. Argentina.

Principals líders polítics

PRINCIPALS LÍDERS POLÍTICS ►

RAÚL ALFONSÍN (president de l'Argentina 1983-1989, Unión Cívica Radical) ►

Neix el 12 de març de 1927 a Chascomús, a la província de Buenos Aires. Es llicencia com a advocat el 1950 i funda el diari *El imparcial*. El 1963 és elegit membre del Parlament Nacional i el 1965 nomenat president de la Unión Cívica Radical de la seva província, càrrec que ostentarà fins el 1972. Aquest mateix any intenta arribar a la presidència de la República, però les eleccions les guanya el partit peronista, que més tard, el 1976, serà derrocat per un altre cop militar. Després de la derrota argentina davant el Regne Unit a la guerra de les Malvines de 1982, el Govern militar es veu molt afectat i permet noves eleccions presidencials i democràtiques. Alfonsín es converteix el 1983 en el primer radical que pot vèncer el peronisme amb un marge bastant ampli. La seva presidència es caracteritza per la forta inflació, el deute nacional, les disputes laborals i el descontent militar. Amb un intent de solucionar el tema econòmic, negocia préstecs amb el Fons Monetari Internacional i introdueix el Pla Austral el 1985, que té només un èxit limitat. Els greus problemes econòmics que pateix el país provoquen la seva dimissió. El 8 de juliol de 1989 és succeït pel peronista Carlos Ménem. El 1993, quan torna a ser elegit president de la UCR, perd novament les eleccions contra Menem. Dos anys més tard, abandona la presidència del seu partit i a poc a poc es va allunyant de la vida política.

ELISA CARRIÓ (candidata a les eleccions presidencials del 2003 pel partit Argentina por una República de Iguales, ARI) ►

Aquesta advocada doctorada en Dret Públic, més coneguda com "Lilita", neix el 1951 a la província del Chaco. El 1994 és nomenada Convencional Constituent i, com a militant de la Unión Cívica Radical (UCR), és elegida Diputada Nacional per la seva província, entre 1995 i 1999, càrrec pel qual és reelegida en el període 2000-2003. Durant aquesta època de diputada presideix la Comissió de la Cambra dels Senadors que investiga el rentat de diners a l'Argentina, on s'acusa grans grups econòmics nacionals d'afavorir l'ingrés de diners del narcotràfic, i impulsa l'informe sobre el destí de les Aportacions del Tresor Nacional i les privatitzacions. L'últim any, es proclama dissident del radicalisme i funda el seu propi partit, l'ARI. A les eleccions del passat mes d'abril aconsegueix el quart lloc.

EDUARDO LUIS DUHALDE (president de la República 2002-2003, Partido Justicialista) ►

Nascut el 5 d'octubre de 1941 a Lomas de Zamora, província de Buenos Aires, aquest descendent de bascos es llicencia com a procurador, advocat i notari l'any 1970. Aquest mateix any, s'afilia al Partido Justicialista. Tres anys més tard, inicia la seva carrera política en el seu municipi, on arriba a ser intendent (alcalde). Destituït pel cop d'Estat de 1976, recupera aquest càrrec amb el retorn de la democràcia el 1983. Quatre anys després, és elegit diputat per la seva província i el 1989 s'alia amb Carlos Menem per competir per les presidencials de 1989. És nomenat vicepresident del país, des d'on impulsa plans de prevenció contra la dro-

gaaddicció i a favor de la lluita contra el narcotràfic. A principis dels noranta, renuncia a la vicepresidència per presentar-se com a governador de Buenos Aires, càrrec que assumeix un any més tard i pel qual serà reelegit el 1995. El 1999 es presenta a les eleccions presidencials però les perd front Fernando de la Rúa. És en aquest moment quan comencen les disputes amb Carlos Menem, ja que Duhalde denuncia la falta de suport de membres del seu partit a la seva candidatura. L'any 2001 guanya l'escó de senador per Buenos Aires. A finals d'aquest any i principis de 2002 dimiteixen De la Rúa primer i després Rodríguez Saá. L'Assemblea Legislativa designa Duhalde nou president d'Argentina, càrrec que ha ocupat durant l'últim any, fins exhaurir l'exercici quadriennal per al qual havia estat elegit De la Rúa.

NÉSTOR KIRCHNER (president de l'Argentina, des del 2003, Partido Justicialista) ►

Nascut el 25 de febrer de 1950 a Río Gallegos, a la província de Santa Cruz, Néstor Carlos Kirchner es llicencia en Dret el 1976 per la Universidad Nacional de la Plata. Després d'acabar els seus estudis, retorna a la seva terra i es dedica plenament a exercir d'advocat, formant el seu propi estudi jurídic. Des de molt jove milita al Partido Justicialista (formant part de la branca juvenil). El 1987 és elegit intendent (alcalde) de la seva ciutat natal, lloc que ocuparà fins al 1991. Aquest mateix any, gràcies al suport popular, aconsegueix la Governació de la província de Santa Cruz. El 1994 és elegit Convencional Constituent per a la reforma de la Constitució argentina, fet que el beneficiarà a l'hora de poder ser reelegit, tant el 1995 com el 1999, com a governador provincial amb un 78% dels vots. No abandonarà aquest càrrec fins a principis de 2003, quan el Congrés Nacional del Partido Justicialista l'habilita junt a dos altres candidats a competir per separat a les eleccions presidencials. Als comicis presidencials del 27 d'abril de 2003, cap candidat assoleix el 45% dels vots necessaris per ser proclamat president i Kirchner, juntament amb el també peronista Carlos Menem, queden com a candidats per a una segona ronda. No obstant això, a quatre dies d'aquesta segona volta, el 14 de maig, Menem es retira i Néstor Kirchner és proclamat automàticament president de la República d'Argentina, amb tan sols un 22% dels vots de la primera volta, càrrec que assumeix el dia 25 del mateix mes.

CARLOS SAÚL MENEM (president de l'Argentina 1989-1999, Partido Justicialista) ►

Fill d'immigrants sirians, Carlos Saúl Menem neix el 2 de juliol de 1930 a Anillaco, a la província de La Rioja. Als 20 anys marxa a Córdoba a estudiar Dret i, durant aquests anys universitaris, comença la seva carrera política. S'afilia al Partido Justicialista (peronista) de la seva província, de la qual és elegit governador el 1973, càrrec per al qual és reelegit el 1983 i el 1987. El 1988 aconsegueix ser candidat del seu partit per a la presidència de la República d'Argentina i un any més tard guanya les eleccions front Alfonsín. El 1990 sofreix un intent de cop d'Estat per part d'un grup de militars, però és controlat

per les forces lleials. Aquest mateix any, Menem indulta tant als comandants de l'última dictadura com a altres protagonistes de la violència política dels últims anys al país. L'any 1993, juntament amb la Unión Cívica Radical, acorda una reforma de la Constitució de 1853 que permet la possibilitat de ser reelegit. El 1995 és, doncs, reelegit president del Govern. La seva tasca es caracteritza per la privatització de les empreses públiques, entre aquestes la petrolera YPF i la principal línia aèria del país, Aerolíneas Argentinas. A les eleccions del 24 d'octubre de 1999, el peronisme és derrotat pel radical Fernando De la Rúa. Després de deu anys com a president de l'Argentina i deixant un "deute social" de tretze milions de pobres i una taxa d'atur del 14,5%, Menem entrega el seu càrrec al seu successor i s'allunya temporalment de la vida política. El 2001 és detingut i posat en arrest domiciliari com a presumpte cap d'una associació il·lícita de venda d'armament a l'Equador i a Croàcia durant el seu mandat, però és posat en llibertat el 21 de novembre del mateix any, quan la Cort Suprema anul·la l'acusació. L'octubre de 2002 sol·licita llicència com a Cap del Consell Nacional del Partido Justicialista per competir en les eleccions internes de candidats per a les eleccions presidencials de maig de 2003. Després d'aconseguir el 24,4% dels vots a la primera volta, passa a la segona ronda, però es retira dies abans de la celebració de les eleccions.

RICARDO LÓPEZ MURPHY (candidat a les eleccions del 2003 pel partit Recrear Argentina) ►

Nascut el 10 d'agost de 1951 a Buenos Aires, es llicencia en Economia i realitza estudis de postgrau al Departament d'Economia de Chicago. Al seu currículum hi figura el càrrec de consultor de l'FMI, el PNUD, el Banc Mundial, el Banc Interamericà del Desenvolupament i la CEPAL; va ser assessor de la presidència del Banc Central de la República Argentina i el Banc Central d'Uruguai i director nacional d'Investigacions i Anàlisis Fiscals de la Secretaria d'Hisenda del Ministeri d'Economia d'Argentina. Militant de la Unión Cívica Radical, forma part del Govern de Fernando De la Rúa i ocupa els càrrecs de director del Ministeri d'Economia i ministre de Defensa i d'Economia entre 1999 i 2001. La caiguda del Govern de De la Rúa és el detonant que l'allunya del partit en què ha militat durant 30 anys. Després de desvincular-se de la funció pública, actualment és investigador visitant del FIEL i lidera el seu propi partit, Recrear Argentina. A les eleccions del mes d'abril passat aconsegueix ser el tercer candidat més votat.

ADOLFO RODRÍGUEZ SAÁ (president de la República durant la setmana del 22 al 29 de desembre de 2001, Partido Justicialista) ►

Nascut el 25 de juliol de 1947 a San Luis, aquest advocat competidor dins del seu propi partit amb el governador de Córdoba, José Manuel de la Sota, i l'ex president Carlos Menem, es presenta a les eleccions presidencials de l'abril passat com un dels candidats forts, tot i que el 12,1% dels vots que aconsegueix el releguen a una cinquena posició. Rodríguez Saá és l'apoderat

del Partido Justicialista entre 1971 i 1983 i exerceix de diputat provincial i president del Bloque Justicialista durant el període de 1973 a 1976. El 1985 és elegit president del Partido Justicialista pel districte de San Luis i és reelegit com a governador d'aquesta província en cinc ocasions. La màxima fita política l'aconsegueix el 22 de desembre de 2001, quan Fernando De la Rúa renuncia a la presidència i ell és elegit president de la República per l'Assemblea Legislativa. Però després d'una setmana presenta la seva dimissió. Una fita important del seu mandat és la suspensió del servei del deute extern. La seva millor carta de presentació en aquestes últimes eleccions és que San Luis actualment és una de les províncies amb els ingressos per càpita més elevats d'Argentina i amb els nivells més baixos d'atur, absentisme escolar i analfabetisme. Per contra, pesa sobre ell una acusació davant la justícia per haver incrementat de manera desmesurada el seu patrimoni personal.

FERNANDO DE LA RÚA (president de la República 1999-2001, Unión Cívica Radical) ►

Neix a Córdoba el 15 de setembre de 1937 i, amb 21 anys, es llicencia en Dret, aconseguint la "Medalla d'Or". Afiliat a la Unión Cívica Radical (UCR) des de la seva joventut, ocupa l'assessoria del Ministeri d'Interior amb tan sols 26 anys, durant el mandat constitucional d'Arturo Illia (1963-1966). El 15 d'abril de 1973 és elegit senador per Buenos Aires i exerceix el càrrec de legislador de la Cambra Alta fins al cop militar de 1976. La seva experiència com a candidat del seu partit a les presidencials comença el 1983, quan és derrotat per Raúl Alfonsín, que encapçala la llista de la UCR a les eleccions d'aquell any. Com a contrapunt, De la Rúa accedeix per segon cop a encapçalar la llista de senadors. El 1989 guanya per tercera vegada consecutiva l'elecció de Senador Nacional, però ha de cedir l'acta després que el Col·legi Electoral reassigni els escons en favor de les llistes minoritàries. El 1991 és elegit president del Comitè capitalí de la UCR i guanya el mandat per a la Cambra dels Diputats, tot i que dos anys després tornarà al Senat. Cinc anys més tard, aconsegueix ser elegit governador de la Ciutat Autònoma de Buenos Aires, amb el 40% dels vots. Després d'alguns apropaments entre la UCR i el Frepaso, que comporten la creació de l'Alianza por el Trabajo, la Justicia y la Educación (més coneguda com l'Alianza), és nomenat president de la República en guanyar les eleccions de 1999, posant fi a una dècada de peronisme i situant-se al capdavant del primer Govern de coalició a la història del país. El seu Govern, però, destaca per la lentitud i la manca de decisions i accions. Després de diverses crisis internes i manifestacions ciutadanes, dimiteix del càrrec el 20 de desembre de 2001.

Fonts ►

<http://www.cidob.org/bios>

<http://www.volsinectis.com.ar/especiales/elecciones>

<http://www.efedata.efe.es>